

delca uže skrajni čas, da za obdelovanje svoje kulturne zemlje staro, neukretno in slabo orodje popolno zavrže in je z boljem, naprednim in novošegnim zameni in nadomesti.

Poleg dobrega praktičnega in primernega kmetijskega orodja gre tudi poljsko delo kmetovalcu poleg veliko manjšega truda in zamude dragega časa točneje in bolje izpod rok, ga obvaruje mnogoterih občutnih stroškov, ter mu pot, delo in davke z bogatejimi in boljšimi pridelki obilno povračuje.

Mili slovenski poljedelci! Koló časa se neprestano vrti, nobenemu ne prizanaša in vse, kar ni na-nj pripravljeno, neusmiljeno in brezobzirno pomandra; da pa tudi nas ta brezobzirna moč časa neusmiljeno pod-se ne spravi in ne vniči, napredujmo v vseh slojevih umnega kmetovanja brez obotavljanja, brez premislika, in to, kolikor mogoče, z združenimi močmi. Kar ni posamezniku doseči mogoče, doseže se lahko v združbi, v lepem bratskem sporazumljenji! Združena moč je zlati obroč, katerega tudi nobena peklena sila razdreti in raztrgati več ne more, ako le vse prava prijateljska ljubezen in bratovska edinost nadvlada, edini, družni in veže.

Seja centralnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 12. oktobra.

Ker je današnja seja namenjena razdelitvi subvencij, navzoča sta pri seji zastopnik vlade gospod vladni svetnik pl. Wurzbach in zastopnik deželnega odbora gosp. cesarski svetnik J. Murnik.

Seji predseduje gosp. baron Wurzbach-Tannenbergr. Navzoči so tajnik gosp. Gustav Pirc in odborniki gospodje Brus, Kastelic, Neweklovski, Robič, Souvan, dr. pl. Wurzbach, Witschl.

Za subvencijo ovčjereji je prosilo 41 kmetovalcev, ter se je sklenilo, 18 prosilcev uslišati, koji dobijo po enega ovna ukviškega plemena, oziroma tudi eno ovco.

Iz subvencije za ovčjereje nakupljene ovne oziroma ovce ukviškega plemena dobijo sledeči kmetovalci: Franc Čadež iz Bačne, Josip Preša, župnik v Peči, Alojzij Zupan v Došlovci, Janez Žark v Žerovnici, Martin Žvegelj v Rečici, Mat. Kuhar v Belipeči, Jernej Žvan v Spodnjih Gorjah, Janez Marolt v Radovni, Franjo Blažič v Dobračovi, Martin Kristan v Kopačnici, Franjo Petkovšek v Zaplani, Franjo Tomažič v Sanoboru, Matija Debev v Matenjivasi, Franjo Bonča v Zadlogu, Janez Dolanec v Dohancu, Josip Potokar v Stavčevi vasi, Andrej Habič na Javorju, Josip Grilc v Vačah. — Za slučaj, da bode več ovnov na razpolaganje, imata prednost Mat. Hočevnar na Zgoranjem Berniku in Josip Prešern na Vrbi.

Subvencijo za sadjejerejo v znesku 200 gold. se sklone tako-le razdeliti:

Bralnemu društvu v Gorjah za napravo drevesnice	50 gold.
Za vrt ljudske šole v Vinici	30 „
Za vrt ljudske šole v Mengšu	15 „
Za vrt ljudske šole v Metliki	20 „
Za vrt ljudske šole v Leskovcu	50 „
Za vrt ljudske šole v Št. Rupertu	30 „

Subvencija za čebelorejo v znesku 150 gold. se tako razdeli, da dobi sadjarsko in čebelarsko društvo v Jesenicah 75 gold. in čebelarsko društvo v Ljubljani 75 gold.

Zaradi subvencije za sadne sušilnice v znesku 400 gold. se po naročilu c. kr. ministerstva za polje-

delstvo sklone predložiti načrt razpisa štirih premij po 100 gold.

V naznanje se vzame vsled poročila c. kr. kupčijskega ministerstva imenovanje gosp. grofa Goëhs-a v železniški svet ter njegovega namestnika gospoda J. Murnika.

Kmetijske novice in izkušnje.

* Stroški za uničevanje trtne uši znašajo za politični okraj Brežice na Štajarskem 25.160 gold. Okuženih je v tem okraji 376.53 ha., toraj ni težko izračunati, koliko goldinarjev odpade na en hektar. Ko bi bil ta znesek tudi desetkrat veči, bi to ne storilo nič, le da bi bil namen, trtno uš pokončati, dosežen. Trtna uš se pa ne zmeni ne za žvepljeni oglevec, kakor tudi za nobeno drugo sredstvo, ona se razširja z vedno večjo hitrostjo, tako da je štajarski deželni zbor sklenil, iz deželnega zaklada h tem stroškim nič več doplačevati. Iz stališča davkaplačevalcev je ta sklep le za odobravati. Kaj bode pa pri nas na Kranjskem, ki imamo trtne uši ne dosto manj kot na Štajarskem?

* * *

* Tudi v Istriji se trtna uš hitro razširja, po zadnjih poročilih je uže 60 ha. okuženih in deloma uničenih.

* * *

* O priliki deželne razstave v Budapešti l. 1885., koja se bode otvorila l. maja 1885., bode tudi mednarodna razstava domačih žival. Natančneje določbe, kakor tudi tiskovine za naznanila žival, katere se hočejo razstaviti, dobé se v pisarni c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

Deželni zbor kranjski.

4. seja 23. septembra.

Govor gosp. Svetca o kranjski hranilnici.

(Konec.)

Več let sem se namreč med ude ne sprejme več noben slovenski narodnjak. Sedaj je samo še pet narodnjakov v tem društvu (klici: čujte! čujte!) in to so samo ostanki iz boljših starejših časov; vsi so uže starčki, ki štejejo čez 70 do 80 let (klici: res je!) in na kraji človeške starosti, in v malo letih ne bomo imeli nobenega narodnjaka več; ali je to pravično?! v deželi, katera je po svoji ogromni večini slovenska in pri premoženji, katero se je nabralo iz žuljev z golj slovenskega ljudstva! To, gospôda moja, gotovo ni pravično in tudi za hranilnico dobro ni, kajti skušala se je uže agitacija, da bi se napravile konkurenčne hranilnice. (Poslanec Dežman: Naredite jih! velika veselost med poslanci in poslušalci.)

Morebiti gospodje, bi bilo to mogoče in tudi ne hranilnici v korist.

Toda prepričan sem, če se vpelje tukaj deželna kontrola, potem odpade potreba konkurenčnih hranilnic, gotovo pa odpade to, da bi ta nemška, kako bi rekel? — da bi ta slovenski narodnosti neprijazna stranka, društvo, bilo deželi nevarno; to gotovo odpade.

Tako, moja gospôda, mislim, da sem dokazal važnost tega postavnega načrta, da sem dokazal pravico deželno-zbornega zastopa v to reč vmes poseči; pa ne samo pravico, ampak tudi dolžnost, da se deželni zastop potegne za ohranitev tega premoženja; dokazal sem na-